

Homília pri doživotných sľuboch v Kongregácii sestier Božského Vykupiteľa 29.8.2026, Spišská Nová Ves

Drahá sestra Gemma, drahé sestry z Kongregácie sestier Božského Vykupiteľa, drahí bratia kňazi, rehoľníci a rehoľníčky, drahí bratia a sestry! Dnes sme svedkami chvíle, ktorú možno vyjadriť jedným krátkym, ale veľmi vážnym slovom: **navždy**. Je to slovo, ktoré nás môže až znepokojiť, pretože žijeme vo svete, ktorý si veľmi rád necháva otvorené zadné dvierka. Rozhodnutia robíme na určitý čas, zmluvy podpisujeme s možnosťou ukončenia a veci vymieňame, keď nám prestanú vyhovovať. Práve do takéhoto sveta dnes zaznieva jedno tiché, a predsa nesmierne odvážne „navždy“. Drahá sestra Gemma, o chvíľu toto slovo nevyslovíte ako peknú myšlienku ani ako zbožné želanie. Vložíte doň svoj život.

Pre túto chvíľu zaznieva nádherné evanjelium. Ježiš stojí pri Genezaretskom jazere a vidí rybárov, ktorí sa vracajú po neúspešnej noci. Ich siete zostali prázdne, hoci urobili všetko, čo vedeli a čo ako skúsení rybári urobiť mohli. Sú unavení, možno aj sklamaní, a práve do tejto chvíle vstupuje Ježiš. Keď pozorne sledujeme dnešné evanjelium, objavíme v ňom tri slová, ktoré môžu sprevádzať nielen sestru Gemmu v deň jej doživotných sľubov, ale každého z nás. Sú to tri slová pre zasvätený život a v skutočnosti pre každý kresťanský život.

1. HLBINA – „Zatiahni na hlbinu“

Ježiš hovorí Šimonovi: „Zatiahni na hlbinu.“ Hlbina je zvláštne miesto. Na brehu cítime zem pod nohami a vieme, o čo sa môžeme oprieť. Na hlbine už dno necítime. Človek tam stráca istotu pevnej pôdy a musí dovoliť, aby ho niesla voda. Možno práve toto je jeden z najkrajších obrazov zasväteného života. Zasvätený človek nehovorí Bohu: „Poznám svoju budúcnosť.“ Hovorí mu: „Poznám Teba.“ Nehovorí: „Viem, čo ma čaká.“ Hovorí: „Viem, s kým idem.“ Drahá sestra Gemma, Vaše dnešné „navždy“ preto neznamená: „Pane, viem, čo bude o desať, dvadsať či štyridsať rokov.“ Znamená: „Pane, neviem, čo všetko ma čaká, ale viem, s kým idem na hlbinu.“

Toto pozvanie však dnes nepatrí iba sestre Gemme. Drahé sestry, drahí rehoľníci a rehoľníčky, možno sme už mnoho rokov v zasvätenom živote. Poznáme pravidlá, rytmus komunity, svoje povinnosti, modlitby i apoštolát, a predsa sa môže stať, že zostaneme pri brehu. Kristus však aj po dvadsiatich, štyridsiatich či päťdesiatich rokoch zasvätenia stále hovorí: „Pod' hlbšie.“ Hlbšie v modlitbe, hlbšie v odpustení, hlbšie v dôvere, hlbšie v láske. Pretože v duchovnom živote nikdy nepríde chvíľa, keď by sme mohli povedať, že sme už Krista poznali dostatočne.

2. SLOVO – „Na tvoje slovo spustím siete“

Potom Peter vysloví jednu z najkrajších viet dnešného evanjelia: „Učiteľ, celú noc sme sa namáhali a nič sme nechytli. Ale na tvoje slovo spustím siete.“ A práve to malé „ale“ je nesmierne dôležité. Peter má totiž všetky dôvody povedať nie. Celú noc pracoval, je unavený a nič nechytli. Navyše je skúseným rybárom a dobre vie, kedy a ako sa loví. Ježiš je tesár z Nazareta. Z čisto ľudského pohľadu by Peter pokojne mohol povedať: „Pane, duchovné veci nechám na teba, ale rybolovu rozumiem ja.“ Namiesto toho však vysloví vetu, v ktorej sa rodí viera: „Ale na tvoje slovo.“ Peter sa rozhodne oprieť viac o Kristovo slovo než o svoju vlastnú skúsenosť. Drahá sestra Gemma, myslím, že práve toto je jedno z najhlbších vysvetlení toho, čo dnes urobíte. Nikto z nás nemôže sľúbiť Bohu vernosť na celý život preto, že si je dokonale istý sám sebou. Kto z nás môže povedať: „Poznám sa tak dobre, že presne viem, aký budem o dvadsať či tridsať rokov“? Vaša istota preto dnes nemôže stáť na vete: „Ja to zvládnem.“ Stojí na oveľa pevnejšej vete: „**Na tvoje slovo.**“

Drahí bratia a sestry, túto Petrovu vetu však potrebujeme všetci, pretože každý z nás pozná chvíle prázdnych sietí. Rodičia ich poznajú, keď majú pocit, že všetko, čo vložili do svojich detí, neprináša ovocie. Kňaz ich pozná, keď sa namáha a výsledky svojej služby nevidí. Rehoľná sestra ich pozná, keď prídu dni únavy, všednosti alebo pochybností. Pozná ich aj človek, ktorý sa dlho modlí a zdá sa mu, že Boh mlčí. A práve v takých chvíľach sa rozhoduje o viere. Nie vtedy, keď sú siete plné a všetko sa darí, ale vtedy, keď dokážeme stáť pred prázdnyimi sieťami a povedať: „Pane, nerozumiem, ale na tvoje slovo ich spustím ešte raz.“

3. VŠETKO – „Nechali všetko a išli za ním“

A potom sa stane zázrak. Siete sú také plné, že sa začínajú trhať. Peter a jeho spoločníci musia zavolať na pomoc druhú loď a obe lode sa naplnia tak, že sa takmer potápajú. Človek by očakával, že práve toto bude šťastný koniec príbehu: rybári mali neúspešnú noc, Ježiš im pomohol a teraz majú pred sebou azda najväčší úlovok svojho života.

Lenže Lukáš pokračuje a práve vtedy prichádza najväčšie prekvapenie celého príbehu. Keď vytiahli lode na breh, „opustili všetko a išli za ním“. Tu sa ukrýva nádherný paradox dnešného evanjelia: **Peter nezanecháva iba prázdne siete. Peter zanecháva plné siete.** Práve dostal to, o čom ako rybár mohol snívať, a práve v tej chvíli to dokáže nechať. Prečo? Pretože pri plných sieťach objavil niečo väčšie než plné siete. Objavil Krista.

Toto je podstata zasväteného života. Niekedy sa na rehoľné povolanie pozeráme najmä cez to, čo človek opustil. Nemá vlastnú rodinu, nevlastní majetok, vzdáva sa možnosti rozhodovať o svojom živote iba podľa seba. Ak však zostaneme iba pri tomto pohľade,

zasvätený život bude vyzeráť ako zoznam strát. Evanjelium však nehovorí iba: „Zanechali všetko.“ Okamžite dodáva: „**a išli za ním.**“ A to je rozhodujúce.

Drahá sestra Gemma, dnes teda predovšetkým nehovoríte: „Niečoho sa vzdávam.“ Oveľa viac hovoríte: „**Niekoho som našla.**“ Nenasledujete prázdnotu. Nasledujete Krista. A práve preto možno povedať „navždy“.

Drahé sestry, možno je toto otázka aj pre každú z Vás, ktoré dnes stojíte okolo sestry Gemmy. Po rokoch zasväteného života sa môžeme veľa rozprávať o tom, čo sme zanechali, čoho sme sa vzdali a čo sme obetovali. Dnešné evanjelium nás však pozýva položiť si inú, oveľa dôležitejšiu otázku: **Koho som našiel? Je Kristus stále mojím najväčším pokladom? Je ešte stále tým, kvôli komu stojí za to nechať siete na brehu?** Pretože kresťanstvo a osobitne zasvätený život nie sú predovšetkým príbehom straty. Sú príbehom človeka, ktorý objavil väčší Poklad.

Na začiatku dnešného evanjelia teda vidíme **prázdne siete**, potom **plné siete** a nakoniec **zanechané siete**. Prázdne siete učia Petra, že sám nestačí. Plné siete ho učia, že Boh môže darovať oveľa viac, než človek očakáva. A zanechané siete ho učia ešte niečo hlbšie: že najväčším Božím darom napokon nie sú Božie dary. **Najväčším darom je Boh sám.**

Drahá sestra Gemma, dnes stojíte akoby medzi týmito sieťami aj Vy. Za Vami sú roky, v ktorých boli siete niekedy určite plné a inokedy možno aj prázdne. Pred Vami je hlbina, ktorú ešte nepoznáte. Uprostred toho všetkého však stojí Kristus. On Vám dnes nesľubuje, že siete budú vždy plné, že každému dňu budete rozumieť alebo že cesta bude vždy ľahká. Sľubuje Vám však niečo oveľa väčšie: „**Ja budem s tebou.**“

Preto dnes môžete povedať svoje „navždy“. Nie preto, že ste silná Vy, ale preto, že je verný On. Nie preto, že poznáte celú cestu, ale preto, že poznáte Toho, ktorý Vás volá. Nie preto, že viete, čo bude zajtra, ale preto, že ste uverili jeho slovu.

A preto Vám dnes želám práve tieto tri veci z evanjelia, ktoré ste si sama vybrali. **Chod'te na HLBINU** a nikdy sa neuspokojte s povrchným vzťahom s Kristom. Aj po mnohých rokoch zasväteného života mu dovoľte, aby Vám znovu povedal: „Pod' ešte hlbšie.“ **Dôverujte SLOVU.** Keď prídu dni plných sietí, ďakujte; a keď prídu dni prázdnych sietí, neodchádzajte, ale znovu povedzte: „Pane, na tvoje slovo spustím siete.“ A napokon mu odovzdávajte **VŠETKO** – nielen dnes, ale každé ráno nanovo, pretože doživotný sľub sa vysloví raz, ale žije sa každý deň. Amen.